

Nr 296.

Av herr Bengtsson och herr Nilsson, Bror, om *kyrkors och andra gudstjänstlokalers undantagande från skyldighet att erlägga elskatt.*

Enligt beslut av 1951 års riksdag och i överensstämmelse härmed utfärdad förordning (elskatteförordningen) skola förbrukare av elektrisk kraft erlägga en särskild skatt (elskatt) till staten. Syftet med denna skatt är att hålla tillbaka en inflationistisk utveckling i samhället.

En fråga, som vi funnit anledning att underställa riksdagens prövning, är, huruvida det kan anses vara önskvärt ur samhällets synpunkt, att elskatt utgår även för elektrisk kraft, som förbrukas för uppvärmnings- och belysningsändamål m. m. i kyrkor och andra gudstjänstlokaler. Det synes vara en allmän princip att kyrkor och andra lokaler av här angivet slag fritagas från allmänna pålagor av sådan karaktär. Från skatteplikt till fastighets-skatt äro sålunda undantagna icke bara kyrkor utan jämväl enskilda sammanslutningars kyrkobyggnader och bönhus. Den investeringsavgift, som riksdagen hösten 1951 fattade beslut om, skall icke utgå för kyrkor och ej heller för ideella organisationers samlingslokaler. Elskatten är, synes det oss, en pålaga av på det hela taget samma karaktär och med samma syfte som investeringsavgiften och borde då också ha samma tillämpning, vad beträffar kyrkor och andra gudstjänstlokaler.

Kungl. Maj:t har förebådat, att förslag skall föreläggas riksdagen om att hushållen skola befrias från skatteplikt till elskatt. Vi finna det också angeläget att påtala, att även kyrkor och andra gudstjänstlokaler böra vara fritagna från ifrågavarande skattskyldighet. Numera förekommer det i allt större utsträckning, att elektrisk kraft användes för uppvärmning, belysning, drivning av orgelverk etc. i kyrkor och andra gudstjänstlokaler. Den pålaga, som elskatten utgör, kan då ofta bliva ekonomiskt betungande för vederbörande pastorat eller församling. Vi äro också övertygade om att elskattens syfte, nämligen att begränsa de inflationistiska verkningarna i samhället, icke i nämnvärd grad skulle hämmas genom att kyrkor och andra gudstjänstlokaler undantagas från skatteplikt till elskatt.

Med stöd av vad som ovan anförts få vi hemställa,
att riksdagen måtte besluta, att elektrisk kraft, som för-
brukas för uppvärmning, belysning m. m. av kyrkor och
andra gudstjänstlokaler, skall undantagas från skatteplikt
till elskatt.

Stockholm den 26 januari 1952.

Torsten Bengtson

i Danderyd.

B. A. Nilsson.